

ת"פ 45696/07/22 - מדינת ישראל-פמ"ד ע"י נגד הישאם אבו עסא- בעצמו, סופיאן אבו עסא-בעצמו, אמין אבו עסא-לא בעניינו ע"י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 45696-07-22 מדינת ישראל נ' אבו עסא(עציר) ואח'
ת"פ 45673-07-22 מדינת ישראל נ' אבו עסא(עציר)
תיק חיצוני: 288658/2022

בפני כבוד השופט יובל ליבדרו
המאשימה:
נגד
הנאשמים:
1. הישאם אבו עסא-בעצמו
2. סופיאן אבו עסא-בעצמו
3. אמין אבו עסא-לא בעניינו ע"י ב"כ עו"ד שירין מחאג'נה
מדינת ישראל-פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד שירין מחאג'נה

גזר דין לנאשמים 1 ו-2

מבוא

1. נאשמים 1 ו-2 (להלן: "הנאשמים") הורשעו על-פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בשנית (להלן: "כתב האישום") בעבירות של שוד וחבלה במזיד ברכב, עבירות לפי סעיפים 402(א) ו-413ה לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
נאשם 3 שעניינו נדחה לקבלת תסקיר משלים הורשע בביצוע עבירות של סיוע לשוד וחבלה במזיד ברכב, עבירות לפי סעיפים 402(א)+31 ו-413ה לחוק העונשין.
2. יצוין, כי תחילה הוגשו שני כתבי אישום נפרדים בעניינם של שלושת הנאשמים, ואולם לאחר שהצדדים הגיעו להסדר, אוחדו התיקים והוגש כתב אישום מתוקן בעניינם של כלל הנאשמים. עניינו של נאשם 3 נדחה לצורך קבלת תסקיר משלים של שירות המבחן, ומכאן שגזר דין זה אינו עוסק בו.
3. במסגרת ההסדר הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית וכל צד טען לעונש באופן חופשי.

כתב האישום

4. מעובדות כתב האישום עולה שבמתקן לטיהור שפכים (להלן: "המתקן") שנמצא בסמוך למחסום מיתר, ואשר בו עבד המתלונן כשומר, הוחזק בין היתר ציוד מכני הנדסי עבור קבלני עבודות עפר העובדים במקום,

עמוד 1

ציוד הכולל בין היתר מחפר מסוג "וולבו" שבבעלות א' א' ח' ומחפר מסוג "קייז" שבבעלותו של ח' א' ע'.

במועד שאינו ידוע למאשימה אך עובר ל- 19.06.2022 קשרו הנאשמים קשר לבצע שוד במתקן ולגנוב את מחשב ניהול המנוע של מחפר ה"קייז". ביום 19.06.2022 בסמוך לשעה 00:10 הגיעו הנאשמים למתקן בעודם רעולי פנים ונושאים כלי תקיפה בהם מברגים ומקל. מי משלושת הנאשמים איים על המתלונן באמרו: "אם אתה עושה משהו אנחנו יכולים להרוג אותך". בזמן זה הנאשמים החלו לחבל ולפגוע במחפר ה"וולבו" ובמחפר ה"קייז" ולפרק את מחשב מחפר ה"קייז". בשלב מסוים המתלונן ניסה להימלט מהמקום, והנאשמים הכו יחדיו את המתלונן ברגליו ובגופו, משכו אותו חזרה לתוך החדר בו שהה ואיימו להרגו בעוד הנאשם 3 עומד בסמוך ומשגיח. לאחר מכן, שלושת הנאשמים נמלטו מהמקום כשמחשב מחפר ה"קייז" בידיהם. בפגיעתם במחפרים גרמו שלושת הנאשמים למחפר ה"וולבו" ולמחפר ה"קייז" נזק שמקורו בשווי של מחשב מחפר ה"קייז" שלבסוף נתפס על-ידי המשטרה.

כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרמו למתלונן כאבים בבטן בגבו וברגליו ושפשופים באזור הצלעות.

תסקירים

5. בעניינם של הנאשמים התקבלו תסקירים של שירות המבחן.

מהתסקיר בעניינו של נאשם 1 עולה כי זה כבן 22, רווק, ללא ילדים, למד 10 שנות לימוד, נשר מהלימודים מיוזמתו כדי להשתלב בשוק התעסוקה, עבד עם אביו באבטחה במשך שלוש שנים טרם מעצרו, במסגרת עבודתו שמר על כלים הנדסיים. מהתסקיר עולה שנאשם 1 ביצע את העבירות מכיוון שהיה זקוק לכסף אך לא תיכנן לפגוע במתלונן.

שירות המבחן ציין כי נאשם 1 הודה בעובדות כתב האישום וכן שהתרשם שזה ניהל אורח חיים נורמטיבי תוך השתלבות בתעסוקה.

עם זאת, שירות המבחן התרשם כי נאשם 1 לקח אחריות חלקית על מעשיו, מצמצם מחומרת מעשיו, נוטה לאימפולסיביות ולשיקול דעת פזיז, מתקשה לבחון את דפוסיו האלימים והבעייתיים, מתקשה לגלות אמפטיה כלפי נפגע העבירה, מביע צער אך נראה כי מתייחס בעיקר למחירים האישיים שהוא משלם, שולל מסוכנות ובעייתיות בהתנהלותו, נוטה להציג את חלקיו המתפקדים, נוטה להיגררות חברתית וחבירה לחברה שולית ושלל נזקקות טיפולית.

בשים לב לכל האמור ובשים לב להתרשמות כי נאשם 1 זקוק לגבול חיצוני ברור ולענישה מרתיעה ומוחשית, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית והמליץ על עונש מרתיעה בדמות מאסר בפועל.

מהתסקיר בעניינו של נאשם 2 עולה כי זה כבן 24, נשוי ואב לפעוט כבן שנתיים, השלים 12 שנות לימוד, עבד כמפעיל מכונות במתקן טיהור בו ביצע את העבירות עד לעזיבתו בשל שכר לא מתגמל. נאשם 2 תיאר התמודדות עם מצב כלכלי קשה, תיאר התנהלות נורמטיבית של בני משפחתו ללא מעורבות פלילית.

נאשם 2 מסר כי ביצע את העבירות על רקע מצוקה כלכלית, תכנן לגנוב רכוש מהמתקן בו עבד בעבר וכי לא תכנן לפגוע במתלונן. נאשם 2 הוסיף כי הוא לא לקח חלק באלימות שננקטה נגד המתלונן.

שירות המבחן התרשם שנאשם 2 מביע רצון להתנהלות נורמטיבית, כי גדל במשפחה נורמטיבית, כי לו שאיפות נורמטיביות וכי מעצרו היווה גורם מרתיע עבורו.

עם זאת, שירות המבחן התרשם גם שנאשם 2 לוקח אחריות חלקית על מעשיו, כי הוא נוטה להשליך אחריות על גורמים חיצוניים, הוא נוטה להציג את עצמו באופן חיובי, כי מתייחס בצמצום ובאופן מקל לחלקו באירוע, כי החרטה שהביע נובעת בעיקרה מהמחירים שהוא משלם וכי אינו מגלה אמפטיה כלפי המתלונן. כן התרשם שירות המבחן מיכולת מונמכת לאתר פתרונות אלטרנטיבים למצוקתו ומנטייה להתמקד בסיפוק צרכיו תוך קושי בראיית האחר או בהשלכות התנהגותו. שירות המבחן העריך כי קים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

בהתאם לאמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

עדויות לעונש

6. ב"כ הנאשמים העיד לעונש את מר עזיז אבו עסה אביו של נאשם 1 ואת מר איברהים אבו עסה אביו של נאשם 2.

אביו של נאשם 1 מסר כי נאשם 1 הוא בנו היחיד, כי הוא מבין את חומרת המעשים של בנו, כי הוא משלם את המחיר על מעשיו, כי הוא בנה לו (לנאשם 1) בית במטרה שיינשא וכי הוא מבטיח שהוא ישגיח עליו לאחר שהוא ישתחרר מהמאסר.

אביו של נאשם 2 מסר כי נאשם 2 נשוי ואב לבן, כי הוא מבין את הטעות החמורה שזה עשה, כי מעשיו אינם מאפיינים את המשפחה, כי הוא מבקש מבית המשפט להתחשב במשפחה ובאשתו, כי הוא ישגיח עליו צמוד לאחר שחרורו מהמאסר.

טיעוני הצדדים

7. **המאשימה** טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 וחצי ל-6 שנות מאסר, ועתרה לעונש של 45 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי לנפגע העבירה בעניינם של שני הנאשמים.

המאשימה הפנתה בטיעוניה לערכים המוגנים שנפגעו, לפגיעה החמורה בהם ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות לרבות לתכנון המוקדם, לנזקים שנגרמו מביצוע העבירות הן במישור הקנייני והן במישור הפיזי והנפשי במתלונן, לנזק שצפוי היה להיגרם, לסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירות, לאלימות שהופעלה כנגד המתלונן ולכך שהעבירות בוצעו בצוותא. המאשימה הוסיפה שבעניינם של הנאשמים לא מתקיימים שיקולי שיקום ומאידך יש לתת משקל נכבד לשיקולי ההרתעה של הנאשמים ושל הרבים. לתמיכה בטיעוניה, המאשימה הפנתה לתסקירי שירות המבחן ולפסיקה.

8. **ב"כ הנאשמים** טען למתחם עונש הולם שנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר, ועתר לעונש של 12 חודשי מאסר

לצד עונש של מאסר על תנאי. ביחס לעיצומים הכספיים עתר, ככל שיוטלו, שאלו יהיו מתונים וזאת לנוכח מצבם הכלכלי (בכל הקשור לקנס) ולנוכח כך שהחבלות שנגרמו למתלונן אינן חמורות כשבנוסף לא הוכח שנגרם לו נזק נפשי (בכל הקשור לפיצוי).

ב"כ הנאשמים טען כי מתחם העונש ההולם לו עתרה המאשימה אינו הולם את נסיבות תיק זה ואף לא את הפסיקה אליה הפנתה אף שהיא מתייחסת לנסיבות חמורות יותר מאלו שהתקיימו בענייננו.

ב"כ הנאשמים הפנה לתיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום, לרבות בכלל הקשור לייחוס החלופה המקלה יותר של עבירת השוד.

לעניין נסיבות ביצוע העבירות טען כי האלימות שתוארה בכתב האישום אינה נמצאת ברף גבוה, כי לא קדם למעשים תכנון מוקדם וכי הפגיעה במתלונן, שלא הייתה חמורה ולא הצריכה טיפול רפואי מורכב, אף היא לא הייתה חמורה. כן הזכיר שמחשב המחפר שנגנב נתפס והוחזר ולא נגרם נזק, וכן שלא ברור מי מהנאשמים איים על המתלונן כעולה מעובדה 4 לכתב האישום.

ב"כ הנאשמים הפנה גם לגילם הצעיר של הנאשמים, לכך שהם נעדרי עבר פלילי, להודאתם שחסכה זמן שיפוטי, לאחריות שלקחו על מעשיהם, לכך שהם הביעו חרטה, לעובדה כי הם התנהלו באופן נורמטיבי והיו יצרניים עד לאירוע מושא כתב האישום ולזמן הממושך בו שהו במעצר.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקירי שירות המבחן ולפסיקה לצורך תמיכה בעמדתו העונשית.

9. הנאשמים אמרו את דברם.

נאשם 1 מסר כי הוא מצטער על הטעות שעשה, כי הוא רוצה ללכת הביתה ומבקש את רחמי בית המשפט.

נאשם 2 הביע אף הוא את צערו, מסר כי זה מעצרו הראשון והוסיף כי הוא מעוניין לחזור למשפחתו ולילדו בן השנתיים.

דין והכרעה

10. סבורני כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין שנתיים לארבע שנות מאסר. בקביעת המתחם התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירה ובענישה הנוהגת.

11. הנאשמים פגעו במעשיהם בערכים המוגנים של הגנה על קניינו, גופו ושלומו של אדם, בתחושת הביטחון של הציבור בכללותו ובסדר הציבורי.

בע"פ 4177/06 **מדינת ישראל נ' אבו הוידי** (פורסם בנבו, 21.06.2006), פסקה 5 עמד בית המשפט העליון על החומרה הגלומה בעבירות שוד:

"היא מבטאת אי קבלה של תפישות היסוד של החברה באשר לכבוד שיש לנהוג בגופו של אדם ובזכותו על רכושו. היא מבטאת תפישת שלפיה כוח הזרוע הוא שמכתיב את ההתנהלות וגורמת לכך שהציבור מתנהל בתחושה של חוסר ביטחון אישי, בידיעה כי פורענות עשויה להתרגש עליו גם בהלכו לתומו ברחוב, מידו של מי אשר מבקש לעשות רווח קל. אותם אזרחים תמימים זכאים ללכת ברחוב מוגנים מפני תוקף ואורב שאינו רואה לנגד עיניו אלא את עניינו שלו. בגזירת הדין בעבירה מסוג זה ראוי כי בית המשפט ייתן את הדעת, לצד נסיבותיו האישיות של הנידון והאפשרות לשקמו, גם לצורך לשלוח מסר ברור לפיו מי שנכון לבצע מעשים מעין אלה צפוי לעונש משמעותי שיבטא גם את פגיעתו הרעה בחברה, לצד שיקולי הענישה האחרים."

בבסיסה של כל עבירת שוד עומד הרצון לקחת מקניינו של האחר וזאת תוך שימוש באלימות פיזית או מילולית. לא אחת הדגיש בית המשפט העליון את הצורך לעקור עבירה זו המטילה אימה על הציבור, ואשר פוטנציאל ההסלמה לפגיעה פיזית ונפשית בנפגעי העבירה הוא ממשי, וזאת באמצעות ענישה מרתיעה. ראו למשל ע"פ 5265/12 **עמור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.12.2012), פסקה 8:

"...עבירה זו אסור לה שתקנה אחיזה במחוזותינו ועלינו לפעול לעוקרה היכן שניתן. עבירת השוד פוגעת בציבור הקורבנות המסוים במסגרת האירוע, כמו גם בכלל האוכלוסייה כאשר גורמים עבריינים מאיימים על שלומה ורווחתה. על בתי המשפט להעביר מסר מרתיע לכל מי שבוחר להשיג רווח 'קל' בדרך עבריינית תוך פגיעה באנשים תמימים הנקרים בדרכם. כאמור, בנסיבות רגילות הרתעה זו צריכה לכלול מאסר בפועל."

12. הנאשמים הגיעו יחד למתקן שבו עבד המתלונן כשומר ושדדו תוך איומים והכאת המתלונן את מחשב מחפר הקיזי תוך שהם גורמים נזק לשני המחפרים שהיו במתקן. השילוב של האלימות הפיזית והמילולית שבה נקטו הנאשמים יחד עם אופי השוד - נטילת מחשב של כלי עבודה באמצעות שימוש באלימות כלפי השומר במקום העבודה - הוא אשר מלמד על מידת הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים בעניינו.

לצד כל זאת, בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים יש לתת משקל גם לכך שהמחשב של המחפר שנגנב נתפס והוחזר, ושהנזק והחבלות שנגרמו למתלונן אינן מן החמורות בגזרה זו של עבירות.

13. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מצאתי לתת משקל לנזק הפיזי שנגרם למתלונן; לנזק הנפשי ולמצער הרגשי שנגרם לו כנגזר מאופיו האלים של האירוע; לנזק שעלול היה להיגרם לו האירוע היה מסלים; לטיבו ולטבעו של הרכוש שבחרו הנאשמים לשדוד (מחשב של כלי עבודה - ציוד מכאני הנדסי של קבלני עבודות עפר); לתכנון שקדם לביצוע העבירות (קשירת הקשר, ההגעה עם אמצעים לכיסוי הפנים וכלי תקיפה);

לנוזק הכלכלי שנגרם כתוצאה מהפגיעה במחפריים; לכך שהעבירות בוצעו על-ידי מספר אנשים יחד; לאליומות שהופעלה כנגד המתלונן ולפערי הכוחות שהיו בינו לבין הנאשמים; לאופי האיומים שהופנו כלפיו, לציוד שהצטייד בו הנאשמים לצורך ביצוע השוד (כלי תקיפה בהם מברג ומקל); לכך שהאלימות הפיזית והמילולית בה נקטו הנאשמים נעשתה לאחר שהמתלונן ניסה להימלט מהמקום (עובדה 6 לכתב האישום); לזהותו של המתלונן (שומר במתחם עבודה); למקום ולזמן הספציפי בו בוצעו העבירות (מתקן עבודה, בשעת לילה); למניע של הנאשמים לביצוע העבירות (בצע כסף).

לצד זאת, נתתי משקל לכך שהמחשב נתפס והוחזר ולכך שהאלימות שהופעלה לא הסבה למתלונן נזק פיזי חריג במיוחד.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה לא מצאתי לקבל את טענת ב"כ הנאשמים לפיה אלה לא התכוונו לפגוע במתלונן. טענה זו מוקשית מעצם הציוד איתו הגיעו הנאשמים למקום ומעצם ההגעה למקום שנשמר על-ידי שומר שנועד למנוע גניבות. בנסיבות אלו אך צפוי היה בסבירות לא מבוטלת שיתפתח עימות בין הנאשמים למתלונן. לא זו אף זו, הנאשמים כזכור הכו את המתלונן לאחר שזה ניסה להימלט ולא לאחר שזה ניסה לתקוף אותם או להבריח אותם מהמקום.

לסיכום, בחינת נסיבות ביצוע העבירות, ממבט על, מלמדת על חומרת האירוע. מדובר במקרה מתוכנן, על-ידי מספר נאשמים, שהצטיידו בכלי תקיפה, על מנת לבצע שוד ולגנוב מחשב של כלי עבודה - ציוד מכאני הנדסי - במתקן עבודה. מדובר במקרה נוסף של נטילת החוק לידיים לצורך ביצוע עבירות אלימות ורכוש קשות במתחמי עבודה על-ידי פורעי חוק.

14. מנעד הענישה הנוהגת בעבירת השוד רחב כקשת מקרי השוד האפשריים, כאשר הענישה תלויה בנסיבות ה"עושה" לרבות גילו של הנאשם, עברו הפלילי ובשאלה האם זה שולב בהליך שיקומי אך בעיקר בנסיבות ה"מעשה" לרבות אופי הפגיעה, טיבו ושוויו של הרכוש שנשדד, הנזק הפיזי והנפשי שנגרם, אופי האלימות שננקטה, האם העבירה בוצעה בצוותא עם אחרים, האם תוך שימוש בנשק ואם כן מהו סוג הנשק ומהו אופן השימוש שנעשה בו, התכנון שקדם לביצוע העבירה והמניע שעמד ביסוד ביצוע העבירה ועוד כהנה וכהנה נסיבות המשפיעות על חומרתו של האירוע.

להלן תוצג פסיקה נהוגת בעבירת שוד, כאשר כבר עתה אציין כי מודע אני להבדלים הקיימים בין נסיבות ה"עושה" ו"המעשה" באותם מקרים לבין אלו שבענייננו, כמו גם לחלופת עבירת השוד שבאותם מקרים, ולהבדלים אלה יינתן המשקל המתאים.

בע"פ 10360/03 **שדיד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.3.2006) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של שוד מזויין בצוותא ונדון ל-5 שנות מאסר לאחר ניהול הליך הוכחות. במקרה זה, הנאשם, שלו היה עבר פלילי עשיר בעבירות רכוש, הגיע עם שניים נוספים כשכולם היו חמושים באקדחים, ובאיומי אדקח הורידו נהג טרקטור מהטרקטור שעליו נסע ושדדו הטרקטור, תוך שנעשה ניסיון להכניס את נהג הטרקטור לרכב השודדים, נסיון שכשל עם הופעת עובר אורח.

בע"פ 7614/09 **טראוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.5.2010), שאליו הפנתה גם המאשימה, קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירת שוד והעמיד את עונשו על 48 חודשי מאסר חלף 54 חודשי מאסר שהטיל עליו בית המשפט המחוזי וזאת בהתחשב בנסיבותיו האישיות ועל מנת לעודדו להמשיך בהליך השיקומי בו החל. במקרה זה הנאשם תפס ומשך את תיקה של המתלוננת בחוזקה, הפיל אותה ארצה ונמלט לאחר שזו משכה מן הבנק סכום של 10,200 ₪.

בע"פ 1114/14 **גנאים נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.11.2015), שאליו הפנתה גם המאשימה, דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהצטייד בכפפות ובכלי הנחזה לאקדח יחד עם אחר שדדו חנות מכולת כשהם רעולי פנים והותיר על כנו עונש של 42 חודשי מאסר, חרף העדר עבר פלילי וחרף כך שלא היה שימוש באלימות פיזית.

בע"פ 4571/11 **אדלר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.2.2012) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בשני מעשי שוד של נהגי מוניות והותיר על כנו עונש של 36 חודשי מאסר, לא כולל מאסר מותנה שהופעל.

בע"פ 3678/11 **בסול נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.7.2012) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של הפרעה לשוטר ושוד של מכשיר טלפון נייד מעוברת אורח כשהוא חוטף אותו מידה בכוח והותיר על כנו עונש של 30 חודשי מאסר הכוללים הפעלה של מאסר מותנה בן חמישה חודשים כששלושה חודשים הופעלו במצטבר.

בע"פ 7459/12 **שיבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.06.2013) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם צעיר שהורשע בעבירת שוד של חנות נוחות בתחנת דלק בשל שיקולי שיקום והמיר עונש של 30 חודשי מאסר שהשית עליו בית המשפט המחוזי לעונש של 24 חודשי מאסר. הנאשם שחבש כובע גרב על פניו שדד סכום בסך 900 ₪ תוך שהוא מאיים על המוכר ומציג לו סכין שהייתה ברשותו.

בע"פ 8424/10 **מדינת ישראל נ' פרוץ** (פורסם בנבו, 15.2.2011) קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה ודחה את ערעור הנאשם שהורשע בשוד של נהג מונית והעמידו על 24 חודשי מאסר חלף 18 חודשים שנגזרו עליו. במקרה זה חבורת נוסעים שדדו נהג המונית לאחר שזה הסיעם למקום חפצם. ערעור המדינה התקבל חרף כך שהנאשם עצמו לא נקט באלימות כלפי נהג המונית (אם כי היה זה הוא שדרש כסף מנהג המונית וגנב מכשיר טלפון ומירס, וואצ'רים לנסיעה ואת מפתחות המונית) וחרף היותו צעיר שבענינו הוגשה המלצה שיקומית של שירות המבחן;

עיינתי בפסיקה שצרפו הצדדים מטבע הדברים צרף כל צד פסיקה התומכת את עמדתו העונשית.

כך למשל צרפה **המאשימה** בין היתר את:

ע"פ 2590/13 **כראג'ה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.4.2014) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, תקיפת שוטרים ושיבוש מהלכי משפט והותיר על כנו עונש של 60 חודשי מאסר הכולל 8 חודשי מאסר על תנאי שהופעלו במצטבר.

במקרה זה חטף הנאשם תיק מידה של המתלוננת תוך שהוא מפיל אותה ארצה בהמשך תקף הנאשם והכה שוטר שביקש לעוצרו;

ע"פ 5364/00 **קלבו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.3.2001) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של שוד בחבורה ונדון ל-42 חודשי מאסר. במקרה זה הגיע הנאשם יחד עם אחר לסניף בנק באשדוד ובאיומי אקדח צעצוע של החבר נטלו מהבנק סכום של 3,000 ₪. הנאשם נעצר במקום על-ידי אחד מלקוחות הבנק;

ע"פ 3683/12 **צנוקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.12.2012) בו קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בשוד של מתלוננת באמצעות חפץ חד ונטל ממנה 500 ₪ והעמיד את עונשו על 32 חודשי מאסר חלף 42 חודשי מאסר שהטיל עליו בית המשפט המחוזי.

ב"כ הנאשמים צרף בין היתר את:

ע"פ 9094/12 **טספאי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.4.2013) בו קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירת שוד בכך שניגש אל פקידת הבנק כשידו בכיס המקטורן שלבש וגרם לה להבין שבידו אקדח והוא דרש ממנה למלא את השקית בכסף ויצא את הבנק עם 5,890 ₪. בית המשפט העליון הקל בעונשו של הנאשם משיקולי שיקום והעמידו על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות חלף 10 חודשי מאסר שהשית עליו בית המשפט המחוזי. בית המשפט העליון הדגיש כי מקרה זה הוא "חריג בכל קנה מידה, וייתכן כי יהיה קשה למצוא מקרים הדומים לו שנדונו בפני בתי המשפט";

ת"פ (מחוזי-ב"ש) 18085-10-19 **מדינת ישראל נ' אוניה** (פורסם בנבו, 21.3.2022) בו גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע בעבירות של דרישת נכס באיומים ושוד בנסיבות מחמירות עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל שיקולי שיקום. במקרה זה הנאשם הורשע בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות ודרישת נכס באיומים. הנאשם ביצע את העבירות בשני מקרים שונים בחנויות נוחות בתחנת דלק באמצעות סכין. במקרה הראשון נטל 1,795 ₪ ובמקרה השני 300 ₪ ו-10 קופסאות סיגריות;

בת"פ (מחוזי-י-ם) 68971-03-16 **מדינת ישראל נ' מורי** (פורסם בנבו, 27.12.2017) גזר בית המשפט

עמוד 8

המחוזי על נאשם שהורשע בעבירות של דרישת נכס באיומים וניסיון שוד עונש של 9 חודשי מאסר. במקרה הראשון נכנס לסניף דואר עם חפץ הנחזה להיות אקדח ואיים על העובדות שם להעביר אליו את הכסף. הנאשם לקח במקרה זה 3,620 ₪. במקרה שני ניסה לשדוד באמצעות אקדח סניף דואר אך לאחר שהעובד צעק זה שוד ברח הנאשם מהמקום;

בת"פ (מחוזי-מרכז-לוד) 50148-03-19 **מדינת ישראל נ' גבטה** (פורסם בנבו, 9.9.2021) גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות משיקולי שיקום. במקרה זה שדד הנאשם מקטין באיומי סכין את הטלפון הנייד שלו.

אציין כי עיינתי בפסיקה הנוספת שהגיש ב"כ הנאשמים וזו, רובה ככולה, עסקה בנאשמים שעברו הליך טיפולי ואשר בעניינם הוגשה המלצה שיקומית של שירות המבחן.

15. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבעתי ובתוך המתחם נתתי משקל להודאת הנאשמים וקבלת האחריות, לחיסכון בזמן השיפוטי, לגילם הצעיר ולנסיבותיהם האישיות-משפחתיות, לעובדה כי הם נעדרי עבר פלילי, לדברים שמסרו אבות הנאשמים ולפגיעה של עונש המאסר, שהוא מאסר ראשון עבורם, בהם ובמשפחתם.

לצד זאת נתתי משקל להמלצות שירות המבחן בעניינם של שני הנאשמים. כזכור, שירות המבחן התרשם מקושי בקבלת אחריות מלאה על המעשים ומנטייה לצמצם מחומרת המעשים.

בעניינם של שני הנאשמים לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית, כשבענינו של נאשם 1 סבר שירות המבחן שיש צורך בענישה מרתיעה ומוחשית בדמות מאסר בפועל ובעניינו של נאשם 2 התרשם שקיימת מסוכנות לביצוע עבירות דומות בעתיד.

בשים לב לאמור, סבורני שיש לתת ביטוי בענישה לשיקול הרתעת היחיד - הנאשמים. לצד זאת, יש מקום לתת ביטוי בענישה גם לשיקול הרתעת הרבים היפה לגזרה זו של עבירות על דרך כלל, ובפרט בנסיבות דומות של מעשׂי שוד וביזה במתחמי עבודה.

16. לאור כל האמור לעיל אני מטיל על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. 28 חודשי מאסר בפועל החל מיום המעצר.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שלא לעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שלא לעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון, למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כנגנוב.

ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. כל אחד מהנאשמים ישלם הקנס בתוך 8 חודשים מהיום.

ד. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן. כל אחד מהנאשמים ישלם את הפיצוי בתוך 6 חודשים מהיום.

כל תשלום בתיק ייזקף תחילה לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ג, 03 יולי 2023, במעמד הצדדים.